

Referat fra Spectrum's Generalforsamling onsdag 22 mai 2013 på Engebrets Cafe.

En rørete, ustrukturert og ikke-kronologisk fremstilling som kan leses som akkurat det.

1. histoire et origine

En vakker vårdag i det herrens år 1862 rakk så vidt Engebret Christoffersen fra Nord Odal å åpne dørene før Asbjørnsen, Bjørnson, Ibsen og Johannes Brun kom ramlende inn for å få seg en tår for tørsten. Søsteren til Engebret var en mesterkokk, og de som kom for å spise kunne nesten ikke få nok av hennes Fiskekager og brændte Marvben.

En gråtung vårdag i 2013 hadde dørene vært åpne lenge på Engebret Café da Spectrum's drenge spaserte sindig og rolig opp i andre etasje for å få seg en tår for tørsten. Brændte Marvben sto ikke på menyen.

Til syvende og sist teller vi 32 tørste struper, der de fleste ganer leskes med øl. Hvorvidt våre celebre forfattere var begeistret for ølbrygget som ble servert den gangen i 1862 vites ikke, men vi kondisjonerte i klubben syntes ølet er svært tamt. Som i fjor. Skjerpings!

Ja, hva har nå dette med referatet å gjøre, kan man spørge seg, og svaret er selvfølgelig ingen verdens ting. Men hva skal en skarve referent fylle sidene med når Spectrums Generalforsamling år 2013 skal vise seg å bli en ganske så tannløs og anemisk forestilling. Kverulantene og Rabiaterne forblir tause som svimeslåtte østers hele kvelden, usakelighetene og raserianfallene blir svelget og fordøyd før de kommer ut i friluft, og erstattes med forsonlige og gullige høflighetsfraser. Makan!!

2. un choix desespéré

Neida, vi har nok ikke blitt gamle og trøtte og kjedelige, mine pre-demente herrer, skylden ligger ene og alene hos Totto, klubbens enerådende, avtroppende formann. I umiskjennelig Putin-stil regisserer Totto sin avgang så proft og glatt og bestemt og sjarmerende at selve valget på nytt styre går alle hus forbi. Hva skjedde, liksom, var omkvedet blant de fremmøtte. Var dette et valg? Hva med motkandidat?, Hei, stopp en halv, vi hadde jo ingen motkandidat!!! Makan!

3. retire l'affaire du president

Vår egen Tor Eldar Hagen, som hadde gjort en strålende innsats som formann gjennom en to-års periode, klarte det kunststykket, på tampen av sin spectrumale formannskarriere, å overgå seg selv; han kupper valget med sine egne forhåndsvalgte fotsoldater uten at en singel sjel forsto hva som skjedde. Knappt nok de som ble valgt. Gratulerer så mye, Totto! Terningkast 6+

Og følgende styre var håndplukket:

Hans-Jacob Fredriksen, formann

Michael Malling

Cato Musæus

Tore Toresen

Tore Strøm Gundersen, økonomi

Johan Holler

Men det at valget ble kuppet får konsekvenser for generalforsamlingens generelle temperament – kjeglingen, usakelighetene, urimelighetene og blåveisene uteblir fullstendig. Derved også heiingen, klappingen, pipingen og

buingen. Ingen streker på tavla for hver kandidat, ingen løper forurettet og illsint ut døren, for aldri mer å komme tilbake før på neste møte. Referenten er av den oppfatning at valgmetodene i Moldova, der Totto må ha lært disse simple, men effektive knepene, bør vurderes nøye. Om de passer i gutteklubben Spectrum, liksom, på en måte. Flere jeg kjenner er ikke sikre på det.

4. confiance

Hans Jacob har ingen skyld i at styret blir kuppet, mener han, han hadde kun stilt seg til disposisjon for valgkomiteen som styreformann på betingelse av at han fikk med seg visse navngitte medlemmer i styret. Ja ja, noen kan utvilsomt finne en slags festlig logikk i et slikt resonnement hvis man vil. Uansett, formannen takker for tilliten, høflig som han er, men er fremdeles litt usikker på hvem som hadde vist han tilliten. Imidlertid har også referenten kommet seg inn i styret, så dette skal vi finne ut av i løpet av året.

Totto åpner balletten, ønsker de fremmøtte velkommen samtidig som han hyller det avtroppende styre(?). Han runder deretter av med påstanden om at Einar Abrahamsen nettopp er valgt til kveldens ordstyrer. Hæ?? Akkurat DA burde vi ha skjønt hvor dette ville bære hen. Opposisjonen på venstre flanke mumler og brummer, men før opprøret tar skikkelig fyr, blir vi forstyrret av Giggen, som helt uten grunn begynner å trekke de lange linjer mellom Einar og Kosmos og Laly og Blystad og andre børstraktor-eiere på 80- tallet.

Einar drar selvsikkert alle de formelle sakene som utgjør skjelettet i en GF prikk- og knirkefritt samt uten plett og kun få lyter. Ikke én sak fra beretninger og regnskap får adrenalinet til å fosse på tross av dundrende underskudd og masse skumle posteringer. Han informerer gjestene deretter om at vi etter det offisielle spekteret skal spise torsk til middag.

Nei, vi skal ikke ha torsk til middag, sier Totto.

Einar: Skal vi ikke ha torsk? Selvfølgelig skal vi ha torsk, vi har jo alltid torsk til middag på GF'en!

Totto: Nei, tiden strekker ikke til. Vi skal spise kl. 1945, og dessuten skal man ikke spise torsk i måneder uten R. Vi skal derfor ikke ha torsk til middag. Punktum finale.

Einar: Uten R? Det gir vel torsken blaffen i skulle jeg tro.

5. modérateurs arrogance

Med et litt plaget «ikke-torsk-til-middag-ansikt» driver Einar GF'n videre med generøs arroganse. Han kommenterer bl.a. den forrige referentens referat på en lite smigrende måte, noe som gjør denne referenten dritnærvøs. Ordstyreren høster imidlertid motbør i form av små verbale nålestikk, men viser igjen at han er en dreven og slu og kanskje også ondskapsfull advokat. Mannspersonen står bare dørgende stille uten å fortrekke en mine. På ham preller nemlig kritikk av som absinth på Ibsen, da han besøkte Engebret Café en vakker vårdag i 1862.

Ole påpeker viktigheten av at Svein må lese opp sitt eget referat før noen sier noe om referatet, men fremfører selv innsigelser til 4de avsnitt i referatet før Svein får startet opplesingen. Mens Svein leser, tilkjennegir Totto sin voksne skepsis til mattidspunktet, som om han var redd for at maten ikke var helt død når den skulle serveres.

6. racine dans les minutes

Referatet blir omsider enstemmig godkjent, og når applausen endelig har lagt seg helt flat, ønsker Giggen ordet, som om han noensinne pleier å be om det. Han får det under tvil, og da er jazzmusikeren og bankmannens budskap at klubben heretter bør innføre 60 sekunders stillhet for den eller de som har gått bort

i løpet av året. Ingen kan med hånden på hjertet registrere seg som avgått inneværende periode, men GF'en fortsetter like stille som om det virkelig hadde skjedd en bortgang eller to. Forslaget har imidlertid høyere relevans enn vi liker å tenke på, og vil selvfølgelig vurderes av det nye styret - om 15-20 år står vi kanskje både 8 og 10 minutter i giv akt i dette rom mens kun pustemaskinene høres. Og som Don så treffende sa det. Sistemann gjør opp kassa, slukker lyset og låser.

Langt fremskredet inkontinents fører referenten hodestups på toalettet i 2 minutter. Tilbake på plass ser han at sidemann Terje har skrevet noen bokstaver på blokk. Hva det står forstår referenten fremdeles ikke, men det har sikkert noe med referatet å gjøre. Hvis noen savner et par tre bokstaver pluss noen tall, vennligst si i fra.

7. signaler

Totto blir bedt om å gå igjennom de viktigste sakene fra årsberetningen. Og det gjør han. De **han** mener er viktigst. De sakene **referenten** mener er viktigst er:

Økonomiansvarlig Tore Strøm-Gundersen bør være glad han ikke er til stede, for hvis han hadde kommet, er det ikke sikkert han hadde kunnet spille golf på en stund. Et verre regnskap skal man lete lenge etter. Det er jo bare et eneste stort vræl. Et underskudd på linje med Hellas og Italia, målt i prosent av BNP lar seg rett og slett ikke høre. Flere regnskapskyndige medlemmer tar på seg skolemester-minen og maltrakterer så vel regnskapets håndverk som dets ånd. Knut Aulie er den sinteste, han mener argumentet om at resultatet tross alt er bedre enn i jubileumsåret ikke holder vann (som om det er noe å holde) - GF'en skal sponses, tordner han,- men det blir totalt feil at vår ellers fete klubb skal gå på slankekur med betydelig underskudd!! Kort og godt uhørt!!

På dette tidspunktet av festen har alle meninger om årskontingenten, referenten får med seg forslag på alt fra å sette den ned til 500,- kr via 800,- og 1000,- beholde 1.200,-, øke til 1.800,- for tilslutt å havne på 3000,-. Men der satte Vilde ned foten, Giggen har nemlig medlemskap i et hav av foreninger samtidig som han visstnok gir tusener til romfolket.

Peder har lanken i været, men må vente på tur mens Stein ønsker en innbetalt fee for medlemmer som ikke møter på møter de har sagt at de skal møte på. Ulf har hånden i været og vinker frenetisk mens Giggen påpeker at rentene er for lave. I forhold til hva da, sier Peder før han trekker spørsmålet og titter bort på Ulf som mener at han ikke bør foregripe begivenhetenes gang og trekker spørsmålet sitt bortover teppet.

Cato repliserer at det billigste for klubben er at det kun kommer ett medlem på møtene. Han viser oss økonomiske kurver på at jo flere medlemmer på møtene, dess større underskudd. Visste vi det ikke. Får vi flere medlemmer nå, vinker konkurs i det fjerne.

Noen trodde en ivrig Giggen hadde spilt Monopol og vunnet Rådhusplassen 7, men sannheten er at han har åpnet ei bule. Ei ekte New Orleans-bule med jazz i kjelleren og nordlenninger på loftet, unnskyld galleri i 1ste etg. Åpning av herlighetene er 23. mai kl. 19.00 i FN 7. (Ikke i New-York) Dritcool, spør dere referenten. Slike steder trenger vi.

8. corruption

Det hersker liten tvil om at makt korrupperer. Hass Aanonsen har innehatt stillingen som kritisk revisor i en årrekke og har derved jobbet under en bråte mennesker med ulikt syn på etikk og moral. Årets regnskap har blodrøde tall, like fullt skriver han i sin beretning for 2012/13 at regnskapet er utført av en profesjonell aktør. Profesjonell? Javel, betalt forstår vi, men hvem betaler, og med hvilke penger om vi tør spørre? Her er det lov til å undres. Og mens vi undrer oss velges Hass som revisor for perioden 2013/14 med akklamasjon fra noen av medlemmene, forøvrig de samme medlemmene som går på Lorry etter GF'en.

9. modification

Aldri en GF uten en vedtektsendring. Til alt overmål kommer endringen i samme sekund som referenten må spurte på toaen. Slik oppfattet han problemstillingen etter besøket i 1ste etg.:

Gjeldende vedtekter krever 15 stemmer inkl. fullmakter for å få igjennom en vedtektsendring. Avgående styre foreslår tallet hevet til 25 stemmer inkl. fullmakter samt at forslaget må være styret i hende senest 30 dager før GF. Dette vekker latter og gråt, hoderisting og litt nikking og drikking. Men mest dypsindig tenking.

Ulf er kjappest: Fullstendig latterlig, kan ikke godtas.

Einar Ordstyrer: Der ligger någet substansiært når klubben må varsles 30 dager før GF når ingen utenom styret vet når GF'en blir avholdt. Håpløst!

Jens Ove: Innkalling til GF må sendes ut tidligere enn 30 dager før avholdelse, ellers husker vi ingenting av noenting. Så gamle som vi blir.

Tom A: Jeg synes vi bør regne %-vis levende medlemmer i stedet for antall. Jeg elsker prosenter.

Terje: Du mener % i stedet for 25 i forbindelse med vedtektsendring?

Einar: NEI, utelukket!! 25 av 70. Punktum.

Hans Jacob: Er vi 70 medlemmer?

Ole: 25% av 70 blir 17,5 medlemmer.

Giggen: Får jeg 3 minutter nå eller 4 minutter til middag?

Einar: Ingen av delene. Du har allerede brukt 7 min.

Terje: Jeg ønsker ikke høyere kontingent, da kan medlemmene heller subsidieres mindre.

Hans: Helt enig med Terje, vi øker kontingenten med noen hundringer.

Ulf: Det er en tragedie at det ikke er torsk!

Giggen: ½ pris på trikken for oss pensjonister, derfor ½ pris for utenlandsmedlemmer.

Peder: Heldigvis har jeg allerede spist torsk i år. Jeg hater økte utgifter.

Hans Jacob: Takk for tilliten. Sett deg ned, Terje. Glem 3.000,- Giggen. Topp jobb av Totto.

Terje: Jeg vil ikke ha rogn som er rund. Det smaker metall av den.

Totto: Vi hadde kjøtt for noen år siden, vi har ikke alltid hatt torsk.

Klaus: Nei, vi hadde kjøtt for noen år siden. Engebret er egentlig en kjøttbutikk. Dere er historieløse.

Ulf: Det er en tragedie at det ikke er torsk til middag.

10. remémorant

Under middagen, da det meste av vettet var nedlagt, mimrer Klaus litt om den tiden da gutta i klubben var høye, mørke, uredde og foroverlente. Dag Worm Müller – den gang legendarisk journalist i VG, klarte en gang på 60- tallet å få selveste Einar Gerhardsen til å avlegge Spectrum et lite besøk. Landsfaderen doserer i kjent stil

om kjente forhold i relasjonen mellom Sovjet og USA, men kommer omsider over til norske forhold. På spørsmål fra et klubbmedlem om makt, rikdom og utdannelse under gitte forhold i Norge svarer Gerhardsen etter en tids nøling: «Det spørsmålet har ikke så stor relevans, det gjelder nemlig kun en meget liten del av befolkningen.» Hvorpå et klubbmedlem repliserer: «Ja, statsminister, men den delen sitter her». Landsfaderen ler høflig, men lurar vel i bunn og grunn på hvor han hadde havnet.

Man kan av og til mistenke Jens Ove for å ha gått i skole hos Arne Hestnes eller Odd Eidem for å lære kåseriets kunst, men kanskje er han bare et sjeldent naturtalent. (Stakkars motpart i retten.) På sin sikre, slepende, velformulerte og artikulerte måte drodler advokaten om gutteklubben Spectrum før og nå og i overimorgen på en så elegant og spennende og fascinerende måte at vi ikke husker et ord av hva han sa. Vi vet bare at det var vanvittig godt sagt. Takk for fine tanker, Jens Ove! Og takk for at du takket for maten selv om det var Tom som hadde den nye formannen til bords. Skjønt, nye formannen, er det ikke den gamle som har ansvaret gjennom hele GF'en? Hvem hadde han til bords? Nei, dette blir for vanskelig.

Maten som serveres og fortæres er foruten en unevnelig god forrett som ingen husker å ha sett eller smakt og en berømt søt dessert ved navn Crème Brûlée, en fantastisk velsmakende lammecarré laget av lam fra Telemark og med utsøkt rødvin fra nest øverste hylle til venstre. Et strålende måltid i alle henseende.

På vei ut og hjem synker det inn over forsamlingen at det levde liv er langt lenger enn det vesle livet vi har foran oss. Flere medlemmer blir stående på utsiden og rippe opp i deler av nettopp det levde liv, i særdeleshet den muntre delen av det. Enkelte guttegutte-episoder fremføres så hinsides morsomt at krampelatteren tar enkelte av oss. Sånt gjør godt. Og nesten alle går hjem litt blidere enn da de kom. Fint å ha gode venner.

11. merci pour ce coir – aller directement á la maison